

τῶν Σαλόνων, Νηρήδα τοῦ Πηγειοῦ, Σεντινέρο Ελληνόποντο, Γλυκὸ Φιλάνι καὶ Περιπλαθὴ Τραγουδιστὴν — δὲ Ἐλλην Στρατώης μὲ τὴν Κνανθόθαλμον Ἐλληνοπόλαν, Δούκισσαν τῶν Σαλόνων, Αἰθέριον Πλάσμα. Πτερωτὸν Ἀγγειανόδον καὶ Ρειθρώδη Μανούματαν — η Πτερωτὴ Καρδία μὲ τὴν Βοοκοπούλων τοῦ Πηλίου, Ἐρωσιν, Ροδίαν, Πρόγυπτα Σμάραγδον καὶ Κυματοθραύστηρ τοῦ Εὐξείνου — δὲ Ὑπερήφανος Φοῖνη μὲ τὴν Ἀγροστον, Λαυροστεφῆ Σημαίαν, Ἀηδόνη τῆς Ἐφέμου, Ἰδιότροπον Σανθόδαν καὶ Δάσσοδα τῆς Φύσεως — δὲ Ἀγγελος Αὐγεογός μὲ τὴν Ἰωάνναν Δάσον, Μέλλοντα Διπλωμάτην, Φίλην τῶν Ζώων, Ἀρρίβαν τῶν Καρχηδόνων καὶ Ολυμπούντην — τὸ Σαρδὸν Διαβολάν μὲ τὸν Αἴδεσα, Μέλλοντα Διπλωμάτην, Γλυκὸ Φιλάνι καὶ Φρᾶ-Διαβολὸν — δὲ Φρᾶ-Διαβόλος μὲ τὴν Κρεβέλην, Ἐσμεράλδα, Ἐσρόνην Ἐσπέραν, Γλυκὸ Φιλάνι καὶ Δάσον τοῦ Ἀπειρού.

Η Διαπλασίας δοπάζεται τοὺς φίλους τῆς Φιλοτορφίας τῆς Θαλάσσης (πολὺ ώραία ἡ πρωταπρίλια σου, τὴν ὅποιαν καὶ ἀλλοί φίλοι μου ἀλλοτε μοῦ ἔκαμεν ἀπαράλλακτην, η Κίκη σὲ ὑπερευχαριστεῖ διὰ τὰ ώραία γραμματόσημα) Ἐσούνην Ἐσπέραν (αὐτὸ τὸ ουραλογόν, τὰ ἄργιστα εἶνε πλέον παραπονηρικά ἀπὸ τὰ κοριτσιά ἀλλὰ τὰ σημαίνει; ...) Ἐσμεράλδαν (ἡ αὐτὴ ἀπάντησης καὶ πρὸς σέ ἐλπιέων δὲ τὸ ζλαβεῖς ηδη καὶ τὸ διπλοῦν φύλλον καὶ τὴν Μεργ. Στ.) Λαυροστεφῆ Ἐλλάδα (φατάζεσαι τὴν γαράν μονοῦ ὅπα τὸν κομιστὴν τῆς ἐπιστολῆς σου!... πολὺ ἐλυπηθῆν μέρως ποὺ παρερμέθης εἰς τὴν παράστασιν τοιούτου ἔργου, ἐπρεπε νὰ φύγης μετὰ τὴν α' πρᾶξιν) Ἐπερήφανος Φοῖνη, Ἀγγελον Αὐγεογόν (πολὺ μοῦ ήρεσαν αἱ ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν συναυλίαν, δὲν ἔχω πολλὰς γνώσεις περὶ τῶν ἀκτίνων Ν καὶ αὖνατο νὰ σου ἀπαντήσω) Αἴγυναν Ἀθηνᾶν (αἱ παραγγελίαι σου ἔξετελέθησαν, εὐδαίριστῷ πολὺ) Φιλέρημον Ἀηδόνα, Σανθὸν Διαβολάν (δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν μεγάλας ἀξέσωσις, διέτι μόλις τὰ τελευταῖς ἔτη ἡρχίσαμεν νὰ καλλιεργῶμεν τὸν ἀλητησμόν, ἐνῷ οἱ ἔνοι καταγίνονται πρὸ πολλοῦ, ὡστε καὶ ἐν μόνον βραβεῖον ἐλληνικὸν εἰς τὸς Διεθνεῖς Ολυμπιακοὺς θὰ ἥτο ἀρκετὸν) Κροτάλον (όχι, δὲν ὑπῆρχε καμία ἀσυναρτησία τὰ βιβλια-εστάλησαι) Ζήτω η Μακεδονία (τὰ συγχρητήρια μονοῦ διὰ τὴν ώραιαν πατριωτικὴν ἐπιστολήν) Φρᾶ-Διαβολὸν (ἔχει καλῶς) Γκυνεῖαν Ἐλλάδα (αὐτὸ λέγω κ' ἔγω... ἡ ἐπιστολὴ σου μαρτυρεῖ μεγάλην εὐγένειαν αἰσθημάτων) Μηρόν Κεφαλλήνα (ἐλήφθη) Μαρκίνων δὲ Λασόν (ἡ δημοσίευσις τῶν προτάσεων σου ἀνεβάθη διὰ σημερον. ἐλεύθερον δὲν πρέπει νὰ παραπονήσαι καὶ διατύπωσαι) Θύμα τοῦ Φθόνου (ἔστειλα εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λιδωνίων μονοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαρβάνουν μέρος δύο ἀδελφών συγχρόνων εἰς δύος τοὺς ἀλλούς ἐπίτρεπται) Σπλέτο Μοράχο (ἐλήφθη τ' ἀποτελέσματα θ' ἀργήσουν αἰώνη) Ἐλευθερία Πλασθένον (πολὺ ποτὸν Σανδανία εὐχαριστῶ) Ψάλτην τῶν Ηρώων (δὲν ἥτο καιρὸς νό μοι στείλης συλλογῆν) Αστήσεων ἐν τούτοις τὴν ἐψίλαξα διὰ τὸν προσεχῆ διεισιδόμον) Διογένην τὸν Σινωπέα (πραγματικῶς, σὺ οὐδέποτε παρεπονέθης) Δημοδίκον (τὰ δημοσιεύθεντά ἀποτελέσματα εἶνε τοῦ Διαγ. Εσταθώματος τοῦ 1903, δηρ. τοῦ 1906) Δεινενάκον τῆς Χαλκίδος, Πτερωτὸν Ἀγγειανόδον, Αἱμιλητον Γελωπούλων (ἔχει καλῶς ἀς διανεμοῦν μεταξὺ σας) Ιω. Σ. Μενοῦνον, Λεόντα Ν. (περιφένων) Πάξ, κτλ. κτλ.

Ἐτις δύος ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 4 Απριλίου θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16 Μαΐου
γέροντος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ διοίον δέοντα
γεράσων τὰς λύσεις τῶν διαγνωμόνεων,
πλείσται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φανέλλον, ὃν
δικαστος περιέχει 20 φύλλα
καὶ τιμάται φρ. 1,1.

215. Λεξιγγιφος.

Τὸ πρῶτον, λῦτα, εἶσαι σύ,
Ζῶντος εἰς γενικήν τὸ δευτέρον μου.
Καὶ τοῦ Αἴγαιον ἔνα νησί
Τὸ σύνολόν μου.

Εστάλη ὑπὸ Αἰσθαντος Ν. Χατζῆ-Γούβα

216. Διπλοῦς μεταγραμματισμός.

Διες τὴν μέσην ἀλλάζῃ,
Θὰ γενῇ ὁ στρατηγός,
Πρῶτα ἀνάτης τις ἀρχαῖος,
Ἐπειτα δὲ ποταμός.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰσθαντος Αἴρατη

217. Αναγραμματισμός.

Τῆς Θράκης εἶμα πόλις
Ως ἔχω ἀλλαγής,
Κ' ἔνας Θεός ἀρχαῖος
Ἄν μάναργαμματιστος.

Εστάλη ὑπὸ Αἴγαιποτοῦ Αἴγαιονδον

218. Κυβόλειον κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον.

1.—Τὶς ώραια ποῦνε, φίλοι, ὅταν κάθομαι
[στὴ σάλα]
2.—Καὶ χαζεύω μὲ πολλά, δηλαδή δια-
[σκεδάζω].
3.—Καὶ ἀφοῦ πολὺ χαζέψω, τρέχω πινο
[μιαν συνημάδα]
4.—Κ ἐπειτα, φορῶν τὸ σῆμα, στὶς οὐδός
[περιθιασάω].

Εστάλη ὑπὸ Αννίβα τοῦ Καρχηδονίου

219. Επιγραφή.

Ε Η Μ Δ Ν
Ο Π Α Ρ Τ
Ε Υ Ο Τ Α
Μ Υ Ο Σ Α
Ι Α Κ Ρ Ζ
Ε

Ζητεῖται η ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Αγκύρας τῆς Σωτηρίας
220—223. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμ-
μένα δύο ματα τα πλανητῶν.

1.—Παῦσόν δράκισμένος ἀφοῦ ἀπεδειχθῆς
φύστης.
2.—Ο κύων καὶ ἡ γαλῆ εἶνε ζῷα κατοι-
κίδια.

3.—"Αλλοτε σὺ έχεις ἐργάζεμον· διατί^τ τώρα ἐπατεῖς;
4.—Η σύζυγος τοῦ Διός "Ηρα ἐκαλέστο.

Εστάλη ὑπὸ Λατομείου τῆς Χίου

224. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ τριπλῆς

Ἀκροστοιχίδιος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἀκάστης τῶν
κάτων λέξεων διὸ δύο ἀλλών, πάντοτε τῶν
αὐτῶν, σχημάτισε ἀλλας τόσας λέξεις, τῶν
ὅποιων τάρκην μάποτελοῦν ἀρχαῖον πόλιν,
τὰ δευτέρα γάρων τῆς Ἀσίας καὶ τὰ τρίτα
πρόσωπον τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

ουκῆ, θύτως, ἀρωγή, ταύς, βόσκω.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Σημαίας τῆς Ελευθερίας

225. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀκρο-

στοχίδιος.

Η πρώτη Συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν Ση-
τουρίων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας καὶ
οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν χώραι τῆς Ἀ-
μερικῆς:

1, Αργονάντης, 2, Πόλις Ιταλική, 3, Φι-

λόσσοφος, 4, Μέγας ποταμός, 5, Λύτοκος
τῷ Βυζαντίου.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Κρεολίς

226. Ἐλληστούμφωνον.

· α - η ε - α ε ·

Εστάλη ὑπὸ τῆς Παλλαδίου

227. Γρῖφος παραστατικός.

Ἀπαγόρευτικόν — Λονγκικόν — Πρόθεσις,

— Γράμμα — Γράμμα — Πρόθεσις — Πρόθε-

σις — Γράμμα.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Οὐγού τοῦ Μουσοπόλεων

ΛΥΣΕΙΣ

Τοῦ Πνευματικῶν ἀσκήσων τοῦ φύλλου 9.

101. Θεσσαλὸς (θέσ., σάλος). — 102. Σκύ-

λος-λύκος.

103. Θ. 104—105. α') Διά-

παντας τοῦ Τ: "Αρτ., Τύ-

ρος, ἀρτος, τρίτος.

β') Διά τοῦ Η: πα-

ρος, τύπος, — 106. ΒΑ-

ΧΧΟΣ (Δ: Βέν.,

γερΑνός, λύκος,

Αράχωδα, Μαρδονίας, Μεσημήνης) — 107.

Λυών-λύων. — 108. Οὐδεὶς ἀγεομέτρης

εἰσιτοῦ ("Η ἀνάγνωσις κατὰ στίχον εἰς ἄρ-

χῆς, λαμβανομένου τοῦ πρώτου γράμματος

καὶ τοῦ τελευταίου, εἴτε τοῦ δευτέρου καὶ

τοῦ προτελευταίου, καὶ οὕτως καθεξῆς μά-

χρι τέλους") — 109. Νίοις τὸ σιγῷ πρέπει

τὸ σταθό μου εἰς τὸ στήθος του.

Καὶ ἔδειξεν εἰς τὸν Σουρκούφ τὰς κι-

τρίνας ταύτας τῆς Ἀγγλίδος.

Μετὰ ἔνα καὶ ημέρα μηδίγα, συνέ-

του, ἀπεφάσισε νὰ δράσῃ ὡς μοίραρχος, καὶ κατήρτισε σχέδιον ἐπιθέσεως, τὸ ὄποιον ἀνεκοινώσειν εἰς τὸν Κλαδαγιάν.

Τὸ πλοῖον τοῦ βοηθοῦ του, ἡ "Ἄγια

"Αγνα, ἔκαμψε καθήκοντα ἀνιχνευτικοῦ.

"Ἐπλευσαν γοτίων τοῦ Ισπεριγού, καὶ ἔρχοσαν νὰ πελαγοδρομοῦν μεταξὺ τῶν γῆσων καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐπιθός, ἐνεδρεύοντες τὰς παραπομπὰς τῶν ἀγγλικῶν πλοίων εἰς ἑκείνην τὴν γωνίαν, τὴν πάντοτε ἐπικινδυνούντην ναυτιλίαν. Οἱ Σουρκούφ ἔμεινεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πελαγός, ὃ δὲ μαρκήσιος ἔλασθε τὴν ἐντολὴν νὰ προχωρήσῃ πρὸς ἀνίχνευσιν ἔως τὰ παράλια τῆς Αφρικῆς.

Εἰς ἑκεῖνα ἀκριβῶς τὰ παράλια, τὰ ἀγγλικὰ σκάφη ἔζητον καὶ εὑρίσκαν καταφύγιον ἐναντίον τῶν κινδύνων τῆς θαλασσῆς, ὡς καὶ ἐναντίον τῶν ἀπροσπτῶν τοῦ πολέμου. Άλι ἀναρίθμητοι κόλποι καὶ ὁ Σουρκούφ δὲν ἔμεινεν ἀργός. Ἐσάρονε τὴν θάλασσαν μὲ κεραυνούδολον ταχύτητα, καὶ τέσσερας ἡ γοργότης τῶν κινήσεων τῶν δύο καταδρομέων, μέσων, ὥστε οἱ κατατρομαγμένοι. "Ἄγγλοι εἰς τὸ πλοῖον ἔκεινο. Οἱ Κλαδαγιάν ἐνόμισε κατάληπτον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἔκτελέσῃ ἐν ἀπόταπλεοντικούντων πολεμικά του στρατηγήματα. Μετέθη πρὸς συγάντησιν τοῦ Σουρκούφ καὶ τῷ ὑπέβαλε τὸ σχέδιόν του.

Ο Σουρκούφ τὸν ἥκουσε σιωπῶν, καὶ ἔπειτα, μεθιάν, εἶπε:

— Ιάκωβε, τὸ σχέδιόν σου εἶναι μεγαλοφύρες, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐπικινδυνόν. Γνωρίζω ὅτι εἰσαὶ ικανὸς νὰ τὸ ἔκτελέσῃς. Κάμε δὲ τοῦ σοῦ ἀρέσει.

— Ίδου τί ἡτο τὸ σχέδιόν μου! Ἐπρόστατευσαν ἀπὸ τὰς εὐρωπαϊκὰ προίντια εἰχόν καταντῆσαι ἔκει εἰς μυθώδην ὑπερτιμησιν. Δὲν ἔπιγαν πλέον ἔκεινον πλέον κρατή, μέτραν ἡ οὐσίαν παρὰ κατὰ σταγόνας, καὶ αἱ χρίσαι τῶν "Ἄγγλων ἀξιωματικῶν εἰρέθησαν εἰς τὴν ἀνάστηγην νὰ ἐνδύνωνται ὅπως αἱ συμβίσαι τῶν πλουσίων ιθαγενῶν. Βλασφημίαι διαρκῶς ἀνέβλιαν ἀπὸ δλῶν τὰ στόματα, καὶ δὲν ἤξεραν πόλεις νὰ πρωτεύει τοῦ πελάγους. Μὲ τὴν ἀκτοπλοΐαν κατώρθωναν νὰ πλησιάσουν εἰς τὰς ἡγεμονίας καὶ, ἀναλόγως τῆς περιστάσεως, η νὰ πλεύσουν κατ' εὐθείαν διὰ τοῦ ὕκειναυ πρὸς τὰς Ἱδίας η νὰ λοξοδρομήσουν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Μαζαμπίνης.

Καὶ δλα αὐτά, διότι, μὲ σᾶς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου, τὸ ἐμπόριον δὲν εἶχε καμμίαν πεποιθησιν ὅτι ἡτο ἀσφαλές. Ἐγγώριζαν οἱ "Ἄγγλοι ἔμποροι πόσον τρομερὰ ἡτο ἡ διάδασις πληρίου τῶν γαλλικῶν γῆσων, ἐγγάριζαν ὅτι διὰ τοῦ Σουρκούφ δὲν ὑφίστατο οὔτε γρόνος οὔτε ἀπόστασις, ὅτι ὁ τρομερὸς καταδρομέως, ταχὺς ὡς ὁ κεραυνός, ἐνεφανίζετο αἰγαλίως ἑκεῖ ἀπὸ διότου δὲν τὸν ἐπερίμεναν.

Διὰ γὰ ματαιώσῃ δὲ ἑκείνην τὴν πρόβλεψιν τῶν ἀγγλικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ὁ Σουρκούφ, ἐκ συμφώνου μὲ τὸν Κλαδαγιάν, εἶχεν ἀποφασίση νὰ ἐρευνήσῃ τὰ παράλια τῆς Αφρικῆς.

Κατὰ τὸν Ιανουάριον τοῦ 1807, διαβατικὸν συγέλασεν ἐν τριστοιν, διότι μεταξὺ ἀλλων ἐμπορευμάτων, εὐρήκεν ὁ κεραυνός, ἐνεφανίζετο αἰγαλίως ἑκεῖ ἀπὸ πληρίου φορτίου ἀπὸ κρατία καὶ ὑφάσματα.

Αλλά, αὐτὸ ποὺ τοῦ ἔδωσε περιστέρας καὶ καλλιτέρας εἰδήσεις, παρὰ ἄν ἐλάσματα καγέν ἐμπιστευτικὸν ἐγγραφον, ἡτο διὰ ἀνεκάλυψεν εἰς τὸ πλοῖον ἑκεῖνο μίαν πλήρη συλλογὴ ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. Ἀνέγνωσεν εἰς αὐτας ὅτι μοῖρα ἀπὸ ἔξ πολεμικὰ διέπλεε τὸν Ατλαντικὸν διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν μοίραν τοῦ μοιράρχου Τζάν Χάρρις. Καὶ σκοπὸς ὅλων αὐτῶν τῶν κινήσεων ἡτο νὰ καθαρισθῇ ὁ "Ινδικὸς" Ωκεανὸς ἀπὸ τοὺς καταδρομεῖς, οἱ διότοι τὸν ἐλυμαίνοντο.

Τότε μία καθ' ὑπερβολὴν παράτολμος ἰδέα ἐδλάστησεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ μαρχησίου, ὅτις ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ πλεύσῃ πρὸς συγάντησιν τοῦ ἀρχηγού του. Μὲ καλὸν ἄνεμον, ἡ "Ἄγια" Αγνα ὅπως ὁ Βρυκόλαξ, ἐπαιρνε τὰ δώδεκα μῆνα.

Ἐξεκίνησε λοιπὸν θαρραλέως διαβατικὰ πρὸς ἀγαζήτησιν τῶν ἀγγλικῶν στιοφόρων.

Αἱ προβλέψεις του ἦσαν βάσιμοι.

Εἰς διάστημα μικρότερον τοῦ μηνὸς, εἰς τὰ πέριξ τοῦ ὄρμου τῆς Δελαγόρας, εἶχε καταβυθίση ἔξ σκάφη καὶ αἰχμαλωτισμένη τέσσαρα. Μικραὶ ἥσοι αἱ λεῖψαι ἐκεῖναι, ἀλλὰ τὸ διλεῖχον τῶν ἀντεπροσώπων τοῦ ἐφοπλιστῶν του. Τὸ πλοῖον ἔσφερε τὸ σύνομα Καλὴν Ἐλπίς καὶ ἔπλεε πρὸς τὴν Βουβάρην. Ἀγαδιφῶν ὁ Κλαδαγιάν εἶχεν ἐργασθῆ λαμπρά, καὶ θριαμβεύει τοῦ ἔχοντος τὸν ἔχοντα παραπομπὰς τῶν ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τὴν γαλλικήν τὴν γωνίαν, τὴν πάντοτε ἐπικινδυνούντην ναυτιλίαν. Οἱ Σουρκούφ ἔμεινεν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ πρόμυην τοῦ ἀγριωτικοῦ.

Ἄλλα καὶ ὁ Σουρκούφ δὲν ἔμεινεν ἀργός. Ἐσάρονε τὴν θάλασσαν μὲ κεραυνούδολον ταχύτητα, καὶ τέσσερας ἡ γοργότης τῶν κινήσεων τῶν δύο καταδρομέων, μέσων, ὥστε οἱ κατατρομαγμένοι. "Ἄγγλοι εἰς τὸ πλοῖον ἔκεινο. Οἱ Κλαδαγιάν ἐνόμισε κατάληπτον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἔκτελέσῃ ἐν ἀπόταπλεοντικούντων πολεμικά του στρατηγήματα. Μετέθη πρὸς συγάντησιν τοῦ Σουρκούφ καὶ τῷ ὑπέβαλε τὸ σχέδιόν του.

Ο Σουρκούφ τὸν ἥκουσε σιωπῶν, καὶ ἔπειτα, μεθιάν, εἶπε:

— Ιάκωβε, τὸ σχέδιόν σου εἶναι μεγαλοφύρες, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐπικινδυνόν. Γνωρίζω ὅτι εἰσαὶ ικανὸς νὰ τὸ ἔκτελέσῃς. Κάμε δὲ τοῦ σοῦ ἀρέσει.

— Ίδου τί ἡτο τὸ σχέδιόν μου! Ἐπρόστατευσαν ἀπὸ τὰς εὐρωπαϊκὰ προίντια εἰχόν καταντῆσαι ἔκει εἰς μυθώδην ὑπερτιμησιν. Δὲν ἔπιγαν πλέον ἔκεινον πλέον κρατή, μέτραν ἡ οὐσίαν παρὰ κατὰ σταγόνας, καὶ αἱ χρίσαι τῶν "Ἄγγλων ἀξιωματικῶν εἰρέθησαν εἰς τὴν ἀνάστηγην νὰ ἐνδύνωνται ὅπως αἱ συμβίσαι τῶν πλουσίων ιθαγενῶν. Βλασφημίαι διαρκῶς ἀνέβλιαν ἀπὸ δλῶν τὰ στόματα, καὶ δὲν ἤξεραν πόλεις νὰ πρωτεύει τοῦ πελάγους. Μὲ τὴν ἀκτοπλοΐαν κατώρθωναν νὰ πλησιάσουν εἰς τὰς ἡγεμονίας καὶ, ἀναλόγως τῆς περιστάσεως, η νὰ πλεύσουν κατ' εὐθείαν διὰ τοῦ θάλασσαν τῆς Μαζαμπίνης.

Καὶ δλα αὐτά, διότι, μὲ σᾶς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου, τὸ ἐμπόριον δὲν εἶχε καμμίαν πεποιθησιν ὅτι ἡτο ἀσφαλές. Ἐγγώριζαν οἱ "Ἄγγλοι ἔμποροι πόσον τρομερὰ ἡτο ἡ διάδασις πληρίου τῶν γαλλικῶν γῆσων, ἐγγάριζαν ὅτι διὰ τοῦ Σουρκούφ δὲν ὑφίστατο οὔτε γρόνος οὔτε ἀπόστασις, ὅτι ὁ τρομερὸς καταδρομέως, ταχὺς ὡς ὁ κεραυνός, ἐνεφανίζετο αἰγαλίως ἑκεῖ ἀπὸ διότου δὲν τὸν ἐπερίμεναν.

Διὰ γὰ ματαιώσῃ δὲ ἑκείνην τὴν πρόβλεψιν τῶν ἀγγλικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ὁ Σουρκούφ, ἐκ συμφώνου μὲ τὸν Κλαδαγιάν, εἶχεν ἀποφασίση νὰ ἐρευνήσῃ τὰ παράλια τῆς Αφρικῆς.

Κατὰ τὸν Ιανουάριον τοῦ 1807, διαβατικὸν συγέλασεν ἐν τριστοιν, διότι μεταξὺ ἀλλων ἐμπορευμάτων, εὐρήκεν ὁ κεραυνός, ἐνεφανίζετο αἰγαλίως ἑκεῖ ἀπὸ πληρίου φορτίου ἀπὸ κρατία καὶ ὑφάσματα.

Αλλά, αὐτὸ ποὺ τοῦ ἔδωσε περιστέρας καὶ καλλιτέρας εἰδήσεις, παρὰ ἄν ἐλάσματα καγέν ἐμπιστευτικὸν ἐγγραφον, ἡτο διὰ ἀνεκάλυψεν εἰς τὸ πλοῖον ἑκεῖνο μίαν πλήρη συλλογὴ ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. Ἀνέγνωσεν εἰς αὐτας ὅτι μοῖρα ἀπὸ ἔξ πολεμικὰ διέπλεε τὸν Ατλαντικὸν διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν μοίραν τοῦ μοιράρχου Τζάν Χάρρις. Καὶ σκοπὸς ὅλων αὐτῶν τῶν κινήσεων ἡτο νὰ καθαρισθῇ ὁ "Ινδικὸς" Ωκεανὸς ἀπὸ τοὺς καταδρομεῖς, οἱ διότοι τὸν ἐλυμαίνοντο.

Τότε μία καθ' ὑπερβολὴν παράτολμος ἰδέα ἐδλάστησεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ μαρχησίου, ὅτις ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ πλεύσῃ πρὸς συγάντησιν τοῦ ἀρχηγού του. Μὲ καλὸν ἄνεμον, ἡ "Ἄγια" Αγνα ὅπως ὁ Βρυκόλαξ, ἐπαιρνε τὰ δώδεκα μῆνα.

Ἐξεκίνησε λοιπὸν θαρραλέως διαβατικὰ πρὸς ἀγαζήτησιν τῶν ἀγγλικῶν στιοφόρων.

Αἱ προβλέψεις του ἦσαν βάσιμοι.

Εἰς διάστημα μικρότερον τοῦ μηνὸς, εἰς τὰ πέριξ τοῦ ὄρμου τῆς Δελαγόρας, εἶχε καταβυθίση ἔξ σκάφη καὶ αἰχμαλωτισμένη τέσσαρα. Μικραὶ ἥσοι αἱ λεῖψαι ἐκεῖναι, ἀλλὰ τὸ διλεῖχον τῶν ἀντεπροσώπων τοῦ ἐφοπλιστῶν του. Τὸ πλοῖον ἔσφερε τὸ σύνομα Καλὴν Ἐλπίς καὶ ἔπλεε πρὸς τὴν Βουβάρην. Ἀγαδιφῶν ὁ Κλαδαγιάν εἶχεν ἐργασθῆ λαμπρά, καὶ θριαμβεύει τοῦ ἔχοντος τὸν ἔχοντα παραπομπὰς τῶν ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τὴν γαλλικήν τὴν γωνίαν, τὴν πάντοτε ἐπικινδυνούντην ναυτιλίαν. Οἱ Σουρκούφ ἔμεινεν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ πρόμυην τοῦ ἀγριωτικοῦ.

Άλλα καὶ ὁ Σουρκούφ δὲν ἔμεινεν ἀργός. Ἐσάρονε τὴν θάλασσαν μὲ κεραυνούδολον ταχύτητα, καὶ τέσσερας ἡ γοργότης τῶν κινήσεων τῶν δύο καταδρομέων, μέσων

σον όλιγον διάστημα ούτε οι ξένοι ούτε ήμερες οι ίδιοι πρέπει για έχωμεν μεγάλωση, φοβισμένο και πεινασμένο, έμπρος στο μαγαζάκι της κυρά-Λενιών, το διάθλομεν εις τούς 'Ολυμπιακούς' Αγώνας. Ίδιον καὶ ὁ δεύτερος σκοπός των δι' ήμερας: νὰ μᾶς κάμουν φιλάλους, νὰ διαδώσουν τὴν γυμναστικήν περισσότερον καὶ γὰ προπαρασκεύασσον τούς 'Ολυμπιονίκας τοῦ μέλλοντος. Πρέπει δὲ νὰ όμολογήσωμεν ἔτι αὐτὸ ποῦ ἔγινεν ἡώς τώρα, εἰς τόσον διάλιγον καιρόν, εἶνε σημαντικὸν καὶ ὑπόσχεται τὰ ἄριστα διὰ τὸ μέλλον. Σήμερον ἀκριβῶς ἐδιάβαζα ἕρθον ξένου φιλάλου, δὲ ὅποιος μᾶς τὸ ἀναγνωρίζει. Καὶ εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἑότας, τὰς ὁποίας ἄγομεν ὀλοέν εἰς τὸ Στάδιον, οἱ 'Ελληνες ὄθληται εἴνε πολλοὶ καὶ καλοὶ, ωστε καὶ αὐτοὶ γὰ ὑπερηφανεύονται, καὶ ήμερες νὰ ὑπερηφανεύομεθα δι' αὐτούς. 'Αδιάφορον ὅμοιον τὰ μέτωπα δὲν θὰ στέψῃ ή ιερὰ ἐλαῖα τῆς 'Ολυμπίας...

Σᾶς δούλιοι

ΦΑΙΔΩΝ

ΓΙ' ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΩΝ ΓΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΠΟΔΑΙ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.:
Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Είχαν ἀρχίσει αἱ ὀράτες ἀνοιξιάτικες ἥμερες. Τὰ τριαντάφυλλα καὶ τὰ γαρύφαλλα, ἀπὸ τὰ κηπάκια τῆς γειτονιᾶς, ἐγέμιζαν τὸν δρόμον μὲ ὀράτες μυρωδίες, καὶ ἔκαμψαν τές καρδοῦλες τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γάτων γεμίζουν ἀπὸ καρές καὶ ἐλπίδες.

Ο μικρὸς γατάκος μᾶς ήτο πάλιν εἰς τές ευμορφίες του. Η τρίχα του είχε ξαναγίνη μαύρη μαυρή καὶ γυαλιστέρη, καὶ δὲν ξμοιαζεῖ διόλου μ' ἔκεινο τὸ κακόμοιρο τὸ γατάκι, τὸ μουσκευμένο καὶ τρεμουλιάρικο, ποῦ, ένα

«Ο ίδιος ὁ ταχυδρόμος.» (Σελ. 156, στ. γ.) ή ἀπλῶς δυσηρηστημένος, ἔκαμψεν δὲ λους καὶ ἔτρεμα, καὶ πρώτην τὴν γυναικά του. Δι' αὐτὸ μὲ πολλήν του ἔπληξην τὴν εἶδε νὰ σηκωθῇ, δρόθι καὶ ἀλύγιστη, καὶ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸ μέρος του.

— Πολλὰ κρόνια σιωπῶ, Τζάκι ήταν ὁμιλήσω ἐπὶ τέλους. Τὰ παιδιά μας εἶνε καὶ δικά μου, διπλαὶ εἰγεῖ δικά σου. 'Εφάνης σκληρὸς καὶ ἀδικος διὰ τὸ ἄγορια αὐτὸ σου ἀρκεῖ. Η κόρη μου, εἰς τὴν γειτόνισσαν πῶς ὁ γυρός τῆς δὲ θ' ἀργοῦσε νὰ γυρίσῃ, πῶς ήτανε «καλὸ παιδί τὸ ἀγόρι τῆς καὶ ὁ κύριος Γιάννης, διαφορετικός, τὸν ἐπερίμενε διὰ τὸν ξαναπάρη κάλφα στὸ μαγαζί του, διότι ἦτανε προκομμένο στὴ δουλειά του, τὸ παιδί της—ὅταν ξαφνικὰ διὰ τὸν ξασμόν, έγινα διστού δεν ἔχω ἄλλην μόρφωσιν παρὰ σὰν ὑπέρτεια ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ δὲν πηρέται ποὺ τὸν ξασμόν, άλλην μόρφωσιν παρόπατον. Τὸ ἐπῆρα ἀπόφασιν, καὶ δὲν ἔχω κανένα παρασκούουσσον διὰ τὸ λάστιχο κανενὸς μάγκα...

— Η καρδοῦλά του ἐσπαρτάρησε ἀπὸ τὴν συγκίνησιν. Ο ταχυδρομικὸς διανομεὺς είχε σταθῆ ἐμπρὸς στὴν πόρτα, καὶ ἔδραξε γράμματα ἀπὸ τὴν σάκια του διὰ νὰ τὰ δώσῃ στὴν κυρά Σταυρούλα.

Μήπως ἐπερίμενε κανένα γράμμα καὶ διὰ τὸν Μελάνης;

— Άλλοιμον! διχ... Άλλα τὸ πρόσωπον ἔκεινο δὲν του ήτο ἀγνωστον.

«Είχεν ἔλοη καὶ ζαρώη, φοβιτσένο.» (Σελ. 156.)

βράδυ τοῦ χειμῶνα, είχεν ἔλθη καὶ ζαρώσῃ, φοβισμένο καὶ πεινασμένο, ἐμπρὸς στὸ μαγαζάκι τῆς κυρά-Λενιών, τὸ διάθλομεν εἰς τοὺς 'Ολυμπιακούς' Αγώνας. Ίδιον καὶ ὁ δεύτερος σκοπός των δι' ήμερας: νὰ μᾶς κάμουν φιλάλους, νὰ διαδώσουν τὴν γυμναστικήν περισσότερον.

— Ήταν εῦμορφος, ἀλλὰ λυπημένος. Η λύτη του τὸν ἔκαμψε ἀκόμα συμπαθητικῶτερον.

— Ενα ἀπόγευμα, ή καλὴ γρηγούλα κατέβηκε μὲ τὸ πλέξιμό της καὶ ἔκαθησεν εἰς τὴν αὐλήν τῆς κυρά-Σταυρούλας, τῆς γειτόνισσας, ποῦ είχε τές μεγάλες πολυ-

τοῦ ἔφερεν ἀναμνήσεις πολὺ ζωγράς. Διὰ πρώτην φορὰν ἔβλεπεν δὲ καϊμένος μίαν γυναικίαν τοῦ περασμένου καιροῦ... Ήτο αὐτὸς δὲ ίδιος δὲ ταχυδρόμος, ποῦ ἀνέβαινε κάποτε καὶ ἔφερεν

γράμματα στὴν μητέρα τῆς Ισμήνης. Εἶδεν δὲ Μελάνης διὰ αὐτοῦ ήτο ή σωτηρία του· ἔνα τολμηρὸν σχέδιον ἐσχηματίσθη μέσα εἰς τὸ μικρό μυαλό του, καὶ τὰ μάτια του ἔλαμψαν εἰς τὸ σούρπωμα μὲ λάμψιν λαμπτερώτερη καὶ ἀπὸ τὰ λαμπτρότερα σμαράγδια.

(Επεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΕΑ

